

ЖАСОРАТНОМА

ЖАНУБИЙ ЧЕГАРАЛАРИМИЗНИНГ ИШОНЧЛИ ПОСБОНИ

(Давомий. Боши биринчи бетда).

анъаналарини қўлайтирмоқдалар. Тўғри, ҳозир уларнинг қўлида янги, анча қўлратли курол-яроғ бор. Ўзлари ҳам кўп жиҳатдан бошқачадирлар. Лекин энг асосий масалада — ҳарбий бурчга чексиз садоқатда, она-Ватанининг ҳар қандай буйруғини муносиб даражада шараф билан бажаришга мудом тайёр туришда — улар Улуғ Ватан урушида галабани қўлга киритган бошқаларни бахтига қўшиб қўйишди.

М. С. Горбачев ВЛКСМ XX съезди минбаридан туриб худди ана шулар ҳақида, жанговар шон-шувҳарнинг ҳозирги ворислари тўғрисида тўқиниланиб қўйишди: «Афғонистонда, ўт-олов синовидан ўтган минглар совет йигитлари тўғрисида ҳаёқонларимиз гапиролмайми. Улар революцион галабаларни ҳимоя қилишда қардош халққа ёрдам бериб, чинакам интернационалистлар эканлигини, Ватанимизнинг жанубий чегаралари ҳавфсизлигини ҳимоя қилиб, чинакам ватанпарвар эканлигини кўрсатдилар».

Округ шахсий составининг кундалик фаолияти қўшнлар жанговар тайёргарлигининг бутунлиги ҳолати учун чуқур масъулиятни ҳис этиш билан сугорилгандир. Туркистончи жангчилар «Биз ўзимизнинг фидокорона жанговар меҳнатимиз, намуналик хизматимиз билан Ватан ҳимоясини ишита қўшамиз» шiori остидаги социалистик мусобақага бутун қалблари билан шуғулланишди.

Мусобақада коммунистлар олиндида бормоқдалар. Улар нуқсонлар ва хатоларга нисбатан мурасасиз бўлиш намунасини намойиш қилмоқдалар. Бутун куч-ғайратларини жанговар ўқув-ға сафарбар этмоқдалар. Қурол-яроғлар ва жанговар техникани қатъий билан эгалламоқдалар. Ҳарбий устав ва ҳарбий қасамд талабларини сўзсиз бажармоқдалар. Уларнинг эгаллаб олди, Нодирбекнинг ҳарбий билим ва техникани эгаллашда эришган юқори кўрсаткичлари муносиб баҳоланмоқда. У қатор фахрий ёрлик ва ташаккурномалар билан мукофотланди. Илгори жангчиларнинг сурати қисм «Хурмат тахтаси»дан жой олган.

Ана шундай фарзандни тарбиялаган Нодирбек Ҳамдамовнинг ота-онаси, у ўқиган мактаб-интернат коллективига миннатдорчилик билдириши.

В. А. ЧИСТОВИЧ

Н. қисм.

Фарзандларимизнинг жанговар ҳаётидан

Қисимимиз фахри

Нодирбек Ҳамдамов ҳарбий хизматга қабирилгунча Андижон областида яшган. У интернат-мактабни тугатган. Хизматнинг дастлабки кунларидан у ўзини тиришчилик жангчи сифатида қўйди. Қисқа муддат ичida ҳарбий мутахассислигини эгаллаб олди. Нодирбекнинг ҳарбий билим ва техникани эгаллашда эришган юқори кўрсаткичлари муносиб баҳоланмоқда. У қатор фахрий ёрлик ва ташаккурномалар билан мукофотланди. Илгори жангчиларнинг сурати қисм «Хурмат тахтаси»дан жой олган.

Ана шундай фарзандни тарбиялаган Нодирбек Ҳамдамовнинг ота-онаси, у ўқиган мактаб-интернат коллективига миннатдорчилик билдириши.

В. А. ЧИСТОВИЧ

Н. қисм.

Ветеран билан учрашув

Қизил байроқли Белорус ҳарбий округи қисмларидан биридиги солдатлар клубида «Ул Ватан уруши ветерани» ва «Қизил» Юлдуз орденлиари соҳиб Э. Тўлаев билан учрашув бўлди. Эргаш Тўлаевнинг бу ерга ўзининг кичик ўғли Самандарни кўрган келган экан. У бўлимавлардан бўлиб механик-ҳайдовчи бўлиб хизмат қилмоқда. Шуни айтиш керакки, олдин солдат Самандар Тўлаев Ватан олдидати ўз бурчини шараф билан адо этмоқда.

Жангчилар ўз хизматдош отасининг Ўзбекистон меҳнатқилларининг ютуқлари, жонанон ўқиланин гузал табиати, республикада қайта қуриш жараёни тўғрисидаги ҳикоясини зўр қизиқиш билан тингладилар.

Ветеран ўз жанговар йўли ҳақида ҳам ҳикоя қилди. Собик артиллериячининг йўли ана мураккаб бўлган. У Ленинград мудофасида қатнашган, икки марта жароҳатланган. Польша

мекратиялар йўлидан бормоқда. «Тенг ҳуқуқли хур республикалар оиласида» шiori остида ўтаётган иттифоқдош республикалар ўн кунликлари доирасидаги интернационал тарбияга оид тадбирлар, бошқа тадбирлар мавжуд таърибга таъинган ҳолда сифат жиҳатдан янги босқичга кўтарилапти. Қизил Байроқ орденли Туркистон ҳарбий округи 70 йиллик шарафига «Ўзбекистон мусобақада В. Т. Барабаш, Е. Г. Стрельчук, М. Г. Гагеев, М. В. Пилипид, А. С. Камаев, С. Юраев ва б.б. и.б.» офицерлар хизмат қилдирган ҳарбий коллективлар энг яхши натижаларга эришдилар.

Биз ҳарбий ва сиёсий тайёргарлик «вазифаларини ҳал этишда Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитети ва бу республика ҳукуматининг, маҳаллий партия ва совет органларининг доимий ҳамхўрлигини ва амалий ёрдамни сезиб туришимиз. Жангчиларнинг республика билари, меҳнат ва иқтисодий коллективлари билан дўстона алоқалари йилдан-йилга мустаҳкамланмоқда. Биргаликда ўтказилаётган оммавий-сиёсий тадбирлар армия коллективларининг маънавий ҳаётини бойтади, республика ёшларини ҳарбий-ватанпарварлик руҳида тарбиялашни кучайтиришга ёрдам беради, уларни оғир армия хизматига тайёрлашда қўмаклашади.

Халқимиз ўз армиясини жасорат, сиёсий ва иқтисодий чиниқлиги мактаби деб атайди. Бу билан у армиянинг жамият ҳаётида тугатган ролига юксак баҳо бериш билан бирга унинг анимасида ўз бурчинини адо этишда янада кўпроқ масъулият юклайди. Округнинг командирлари, сиёсий органлари, партия ва комсомол ташкилотлари партия ва халқнинг бу ишончини оқлаш учун барча ишларни қиладилар.

Мама, етмиш йилдирки, туркистончи жангчилар совет халқи билан ягона сафда бормоқдалар. Жанговар ва сиёсий тайёргарлигининг барча тошмиқлари ва пайларини. Бутунлиқда XIX партия конференцияси шарафига олинган социалистик мажбуриятларини аъло сифат билан бажариш, ҳарбий интизом ва устав тартибни мустаҳкамлаш, социалистик она-Ватанимиз сарҳадларининг дахлсизлигини йиқитиш-пухта ҳимоя қилишга ҳақиқатий таъйин — бизнинг муқаддас бурчимиздир.

гупронини гитлерчилардан тўзалашда иштирок этган. Кейинги йилларда Эргаш Тўлаев Ленин орденли Р. Р. Шредер номли богдорчили ва узумчилик илмий-ишлаб чиқариш биразлисининг Самарқанддаги филиали директори ўринбосари вазифасида самарали меҳнат қилди. Бу соҳадаги хизматлари ҳам муносиб баҳоланди. Унинг кўксини Меҳнат Қизил Байроқ ордени беазаб турбиди.

Учрашув якунида собик артиллериячи жангчиларга хизматда янгидаги иш муваффақиятлар тилиди.

В. Л. ШИПУЛЯ.

Ўртак олса арзийди

Ефрейтор Гафур Худойберганов армия сафида хизмат қилганда бир ерда йил бўлди. У шу давр ичida кўпчиликнинг ҳурмат-эътиборини қозонди. Армия сафига қабирилгунча қишлоқ хўжалик техникумида олган билими унга қўл келди. У ҳарбий мутахассислигини тез орада эгаллаб, меҳнатда ва хизматда юқори кўрсаткичларга эришса бошладилар. Ўз касбини севган Гафуржон кўришди материалларини иқтисод қилиб, чиқитиш мақсудот тайёрлашди.

Илгори жангчи ўз касбининг сирларини би солдатларга сўзлаб берганда ўтганмоқда. Хизмат мобайнида у бешта шоғирди тайёрлади. Ҳ. Худойбергановнинг ҳарбий билим ва жанговар тайёргарлигида эришган буюм муваффақиятлари қисм кўмондонлиги томонидан муносиб баҳоланмоқда. У қўлаб ташаккурномаларга сазовор бўлган.

Ефрейтор Худойберганов янада юксак марраларни эгаллашни кўзламоқда. Шу кунларда у «Фидокорона меҳнатимиз, намуналик хизматимиз ва юксак интизом — Ватан ҳимоясини ишита қўшамиз» шiori остидаги социалистик мусобақада фаол қатнашмоқда. Қўзланган марралар сари ишонч билан олган янгиликлар.

Л. КОРБ, прелоршчи.

Саксонинчи йилларнинг сиёсий ходимлари

Баҳор кезларида қончилар посёлкиси Советобонднинг атрофидаги Самарқанд қўшлари гиламдек қизил доғлар билан қопланган. Бу табиат яратган гиламлар Боймурод Нормаматовнинг ўз «кички» ватани ҳақида энг ёқин таассуротларидир. У Боймуродга хизмат давомида бўлган барча денгиз ва океанларда ҳамроҳлик қилмоқда...

Халқимизда инсон қадами қисқа, лекин ўзи туғилиб ўсган оstonлардан узоққа етати, деган гап бор...

Боймурод ўз йўлида биринчи бор ҳаётга мустақил қўйган қадами мардона бўлди. У туғинч фарзанд бўлган оилада яна ўрта фарзанд — етти ука ва уч қиз бор эди. Ойла бошлиғи автобус ҳайдовчиси Абдурахмон Нормаматович тоған пул албатта, бу катта оила ахтирнинг тўла қопламасди. Шунинг учун саккинчи синфин битиргандан сўнг Боймурод посёлка клуби кинотеатни шогирд бўлиб ишга кирди. Кундузи ўқиди, кечкурун эса клубда «кино қўйд».

Имтиҳон топириб, кинотеатниклик гувоҳномасини олгунча ярим йил ойлиқсиз ишлади.

Ҳаётга бундай масъулият билан ёнаниш, эҳтимол, аввало оиладан бошланган бўлса керак. Бу ерда олат бўйича катта ўғил ота-онадан кейин энг оғирли ҳисобланади ва Боймурод ўша кезлардаёқ обрўни фақат олат бўйича сақлаб туриш мумкин эмаслигини тушуна бошлаганди. Ҳақиқий обрў қозониш учун ишда ўзини қўсатиш керак. Катта ўғил отаси билан бирга ҳар ойда оз бўлса ҳам ишлаб тошган пулини уйига олиб келадигани унинг онаси София Кубаевани беҳад хурсанд қиларди.

Вақт ўтиб борарди, Боймурод етуклини аттестати олди ва ота-онасига:

— Ленинградга кетяйман, — деди.

Нима учун Ленинградга боришини у ҳали аниқ ва ишорат қилиб тушунтириш олмади. У асосанвий шаҳар ҳақида жуда кўп нарсани ўқиган ва сирдан уни севиб қолган эди.

Онаси рози бўлмади. Отаси узоқ вақт индамади. Кейин:

— Майли бора қолсин, — деди. — Барийор, биз уни ушлаб тура олмаймиз. Бунинг нима кераги бў?

Боймурод Ленинградга борар экан, биринчи бор Ватанимиз қанчалик улканлигини ҳис этди. Бу унинг атрофида қизил доғлардан гиламлар тўшланган қончилар посёлкиси чегарасидан ташқарида қўйиб кетган дунё билан биринчи учрашув эди.

Ленинградда қариндошлари ҳам, танишлари ҳам йўқ эди. Шунинг учун Боймурод биринчи кун меҳмонхонада тунади. Тез орада у 78-ҳуқуқ-техника йўли юртига қўйишга кирди. Тоқарлик касбинини ўргана бошладилар. Билим юртини тугатгандан сўнг бир йилга яқин Ленинграддаги кема-созлик заводларидан бирида ишлаб улгурди.

Боймурод ҳарбий комиссариатдан қабирилгунча қозон олдига кўриб кетмади. Армияда хизмат қилишдан қўчимади ҳам. У ўзига ишонар эди. У ҳар қандай иқтисодчиларнинг енгиллиги қодирлигини биларди. Қичик анва мутахассислари мактабин битирди ва шимоллий флотга ВЧ-6 авиациячи «Киев» крейсерида электрон автоматика операция мутахассислиги бўйича йўналма олди. Бу воқеа ўн йил муқаддам бўлган эди. Ҳақиқат билан бош кема старшинаси Нормаматов «Киев»да белгиланган муддатдан ортиқ хизмат қилган кезларда бизнинг йўлларимиз тугатилди. Биз жанговар хизматга бирга бордик.

Ҳақон океанининг кенгликларини бир неча ой «шудгор қилдик». Оқининг айтганда, старшина яхши эсимда қолди: крейсер экинчи кўп кишилик, бунинг устига мен кемада узоқ вақт бўлганим йўқ. Лекин биз яқинда қилган суҳбатимизда кўпгина танишларни, турли воқеаларни эсладик.

Ўша йилларда «Киев»да учинчи ранг капитани Александр Александрович Пенкин сиёсий ишлар бўйича ўринбосар эди. У тўғма сиёсий ходимлардан ҳисобланарди. Пенкин одам тан-

лашда янгиликмасди. Нормаматовни ҳам у назардан қочирмади. Унинг содиқ, софдил, меҳнатсевар одамлиги ишонч ҳосил қилган эди. Александр Александрович у билан кўп суҳбатлашди. КПСС аъзолигига киришга тавсиянома берди. Иккинчи тавсияномани эса капитан Николай Петрович Леонов берди. Бу пайтда у группа командирини эди.

Нормаматовни ўз она уйи оstonасидан, атрофи қизил доғлардан қалин гилам тўшланган Советобонддан янада узоқларга олиб кетган бир қадами тўғрисида ҳикоя қилиш зарур.

Муддатидан ортиқ хизмат қилган ҳар бир денгизчи ҳарбий-денгиз байроғи олдига сўнгги бор чеч берадиган ва тарафдан тушиб, запасга кетадиган кунини зорикиб кутади. Бу нарсани ҳикоя қилиш қийин. Бу дақиқани ҳар бир кишининг ўзи ҳис этиши керак. Ана шу кунга бош кема старшинаси Нормаматов ҳам етиб келди. Қўнтактаги йўл ҳуж-

ниқса — Шимол, Лекин ўша йиллар, биз ҳозир турғунлик даври деган давр ҳам Боймуроднинг ахдига соя солган сабаблардан бири бўлган бўлиши мумкин. Ҳарбий хизматчи бўлиш мақсадида дунёнинг бир бурчида бо-ришга ҳеч қанақа зарурат йўқ, деб ҳисоблашарди. Ахир, ўзимизнинг Ўзбекис-

лишиёқ қўшларни ҳайратга солди. У Прасковья Васильевна ишлайдиган фермага келиб қайнонасига ёрдам бера бошладилар. Прасковья Васильевнанинг ҳаммаслари ҳайрон қолишди: бўла-жак офицер молхонани то-залашдан жирканмапти! Ўғли ўқининг битириши-га София Кубаевна Киевга

та, — таъкидлади. Мен билан суҳбатда 1-ранг капитан А. Пенкин. — Лекин партбюро секретари сифатидаги дастлабки қадамларини ишонч билан босмоқда. Дарҳақиқат, ҳали ҳамма нарсани уйдасидан чиқати, деб бўлмади. Лекин у қатъий одам. Уни кўндан бўён биланам ва шунга ишонаман. Боймуроднинг партия етакчиси қилиб сайлашганидан кейин у бироз саросимага тушди. Ишчи ишмадан бошлашга ҳаворон бўлди. Дастлаб у одамлар билан таниша бошладилар. Биринчи партия йиғилишида сўзга чиқувчилар олдидан тайёргарлик кўрмасалар деган таъкиф қилди. Сиёсий ишлар бўйича ўринбосар бу таъкифга рози бўлди. Йиғилиш эса яхши бўлмади. Бундай демократияга ўргана-ман кишилар сўзга чиқмади.

— Хом иш бўлди, — дея қулади Боймурод. Йиғилишга эса сиёсий бўлиш бошлиғи келди. Кейин у бизни роса «савалади».

воблар партия бюроси иш-ини қандай қилиб яхшилаш тўғрисида мулоҳаза юритиш учун яхши ахборот бўлди.

Кемадагилар шунга ишонч ҳосил қилишдир, жамоатчилик фикрини сўраш партиявий-сиёсий ишга таъсирчан восита бўлади. Бирмунча вақт олдин партбюро алоқа дивизионда ишчи планлаштириш. Нормаматов ишчи комплекс қуриш-ни таъкиф қилди: командирлар фаолиятини, партия ва комсомол ташкилот фаолиятини ўргатиш ва буларнинг барчасини анкета са-волларига жамоатчилик фикри билан тўлдирдиш, денгизчилар ва старшиналарга са-воалларга аниқ жавоб бериш таъкиф қилинди. Ма-на, улардан баъзилари мен-га ким намуна ҳисоблана-ди? Кимга салбий мусо-бабатдан ва нима учун? Яқин хизматдошларингиздан кимдир яқин кўнларда кў-пол хатти-ҳаракат қилиши, ўртоғини ҳақорат қилиши мумкинми? Қандай қилиб бу хатти-ҳаракатнинг олди-ни олиш мумкин? Агар сиз ҳозир кема командирини бўл-сангиз, ишчи яхшилаш учун нима қилардингиз?.. (Кей-ин бўлим командирига ҳа-лдан вазифаларнинг бўй-хати берилган).

Катта лейтенант Нормаматов жавобларини «Менга ўқишга берди. Бу ҳақиқа-тан ҳам жуда қизиқ. Айтай-лик, лейтенант С. Ковшов адресига кўпгина аниқ факт-ларга асосланган таъкид-фикрлар айтилган. Денгиз-чиларнинг дам олишини ях-шилаш ҳақида кўпгина му-лоҳазалар билдирилган. Ке-мада бадий ҳаваскорлик тўғрисида таъкиф этилди, чолгу ансамбли ишлаб ту-рибди. Спорт ишлари жо-налди. Лейтенант С. Ков-шов билан жиддий суҳбат ўтказилди.

Партбюро секретарининг ишдан сиёсий ишлар бўй-ча ўринбосар ҳам хурсанд.

— Ҳаракатчан, ташаббус-кор ўртоқ, — дейди Бой-мурод ҳақида Вадим Вали-улович. — У фақатгина ком-мунистларнинггина эмас, ҳа-тто хотин-қизлар кенгаши иш-ини ҳам жонлантира ол-ди.

Ҳа, кейинги пайтда кема хотин-қизлар кенгаши фаол ишлаб бошладилар.

Нормаматов бир кунги партбюро аъзоларидан бири-га мурожаат қилди.

— Келинг, хотин-қизлар кенгаши аъзоларининг маж-лисини ўтказайлик.

У секретарга ҳайрон бў-либ қаради ва ундан сўра-ди:

— Нимага? Хотин-қизлар бизларни қандай уришиш-ларини эшитиш учунми?

Бироқ Нормаматов ўз фикрларидан қайтмади. Блан-каларда барча офицер ва мичманларнинг хотинлари-га алоҳида ташкилотча ма-жлис ўтказилди. Кўпчи-лигини ҳайрон қолдирган шун бўлдики, мажлиса таъкиф қилинганларнинг де-ярли барчаси келди. Хотин-қизлар кенгашининг янги составини сайлашди. Ҳеч қутилмаганда Нормаматов-нинг хотинини кенгашга раис қилишди. Бу йил хотин-қизлар кенгаши офицерлар ва мичманлар олдидан учун бир неча дам олиш ке-часини ташкил этди. Улар коллективни мустаҳкам-лашга самарали тасвир кўр-сатди. Айёла, ўзлари тай-ёрлаган пишиқларо конкур-си бўлиб ўтди. Ўй-йой, ма-ниси комиссия аъзолари энди хотин-қизлар кенгаши-ни уй-йой тақсимоти нати-жалари билан таништирмоқ-далар. Хотин-қизлар кенга-ши аъзолари билан кема ко-мандири ва унинг қисм сиё-сий ишлари бўйича ўринбо-сари учрашиб, барча савол-ларга жавоб беришди. Кол-лективда муҳит сезилар-ли ўзгармоқда. Буни кўпчи-лик таъкидламоқда.

...Яқин кунларда Самар-қанд қўшлари яна қизил до-ғлар билан қопланди. У бу ердаги ошпоқ қор билан қопланган йўлчалар, муз-дек тўқилганлардан узоқ-узоқларда. Бу ерга ўзбек иштинини бир пайтлар ўз-остонасидан катта ҳаёт бу-лан учрашув учун шаҳам одимлаган қўл олиб келган. Бу унинг йўлимикан?

— Менинг йўлим! — шундай ҳисоблайди Бойму-род. Ва мен бу йўлдан яна-да узоқларга бораман...

2-ранг капитани

Н. КУПЦОВ.

«На страже Золотарь» газетасининг 1988 йил, 5 апрель совида.

БОЙМУРОД НОРМАМатовнинг йўли

Суратда: ака-ука Боймурод ва Санд Нормаматовлар.

С. БОНДАРЕНКО фотос.

жатарини солган ва қўли-да «дипломат» билан Бой-мурод трагика ҳақида бош-ладилар. У трагика қандам қўйиш би-лаи, бирдан тўхтаб қол-ди. Сўнг кемага қайтиб келди.

— Сенга нима бўлди, Бора? — сўрашди дўстла-ри.

— Мен қоламан.

— Қанақаси? Қоласан-ми?

— Муддатидан ортиқ хизмат қилишга қоламан, — деди Боймурод.

Бунақа пайтда жимжит-лик ҳукмрон бўлади. Бар-ча, 3-ранг капитани ва Нормаматовнинг ўзидан қол-ган ҳамма ҳайрон эди.

Боймурод Киевдаги Олий ҳарбий-денгиз сиёсий билим юртига ўқишга кириш-га қарор қилди. Кириш имтиҳонларига тайёргарлик учун бир йилга муддатидан ташқари хизматда қолди.

Қадимдан шундай гап бор: яхши гап ва яхши иш-ларнинг умри узун бўлади.

Бор кема старшинаси Александр Александрович Пенкин ўргатган ва берган таълим беҳуда кетмади. — 3-ранг капитани Пенкин сиёсий ходим сифатида шундай катта таассурот қолдирди. Шунинг учун мен озгина бўлса ҳам унга ўх-шашга қарор қилдим ва сиёсий билим юртига ўқиш-га кирдим, — дейди катта лейтенант Нормаматов.

Боймуроднинг уйдаридагидан кўнларда, ахир, хизмат муддатиди тугатганди. У йи-ла ўз ота-онаси ва қачон-ларидир Нормаматовлар ои-ласи яшаган Жол қишлоғи-даги қўлаб қариндош-уруғ-лар ўртасида жиддий гап-лар бўлишини биларди. Шу-нинг учун у отасига ке-тишдан олдин ўз формаси-ни ҳам олиб кетди. У вақ-тин кўнбо ота-онасига гап очишга тайёргарлик эди.

— Отанинг руслардан дўстлари кўп эди, — деб эслади катта лейтенант. — Айниқса Пенчуровлар ои-ласи бизга яқин эди. Мен Тола амаки ва Нина холам-га мурожаат қилиб, улар-га музокарот ола-омама мен яна хизматда қолаётганим-ни тушунтиришларини илти-мос қилдим.

Ўқула ишайдиган ўзбек учун денгиз — бегона, ай-

тояда ҳам бемалол яшаса бўлади. Ўзбек учун флот-нинг, офицерлик хизмати-нинг нима кераги бор.

— Ватанимиз катта, — деб жаҳл билан ибтослаш-га урнида қариндош-уруғ-ларига Боймурод. — Бар-ча уни ҳимоя қилиши ке-рак, амалда нима бўлган? Армияда ва бошқа ерлар-да асосан рус, украин, бе-лорус офицерлари хизмат қилишяпти... Бизларчи?

Вақт ўтиши билан ҳамма нарсани изга тушди ва кур-сант Нормаматов билим юртининг биринчи курсини битиргандан сўнг отасига келганда посёлкадаги энг хурматли кишилардан би-рига айланди. Уни мак-табга ва қорхоналарга, ҳар-бий комиссариатга таъкиф қилишди. Унинг сурати, бироқ курсант пайтидагиси, шу кунгача район, область ва республика ҳарбий ко-миссариатларида турбиди.

Онаси ўз туғинчини эр-калаб, ўлга маълум қил-ди.

— Ўғлим, сенга биз қай-лиқ топиб қўйдик.

Бу гапга Боймурод шун-дай жавоб қайтарди: — Раҳмат, ойи. Лекин қайлиқни аллақандай ўзим топиб қўйганман.

Яна қариндош-уруғлар ўртасида гап-сўз: Боймурод қанақадир черноволлик ук-рини қизига уйлamoқчи эмиш. Одатларимизга ҳур-матсизлик, хилоф бў. Ни-мага шундай қилишди, ахир, ҳамма одам, бир одам. Бой-мурод бўлса албатта бир ҳунари қилариси керак.

Яна Боймурод қариндош-уруғларининг қаттиқ қарши-лигида қандаш мажбур бўл-ди. Лекин у ўз йўлидан четга чиқмади. Ҳар ҳолда бунинг учун у жуда кўп куч ва асабини кетказишга тўғри келди. Киевда 2-курс-нинг бошида оддийгина тўй қилишди. Ёш қизча, ёш Валентина Боймуродга тир-мушга чиқди. Бир йилдан сўнг ўғиллари Рустам ту-ғилди. Келин-кўёв учун ки-йин дар бўшладилар. Валия ишламасди. Боймурод ол-ган озгина «ой-чақа» нимага ҳам етарди. Черноводдаги Хорошее Озеро йиғилида Валентинанинг

1988 йил
№ 4—5 (25)

Мен ҳам бу йил ана шу мушоақадоларимдан ортда қўлмаслиққа ҳаракат қилишман. Ихтиёрида 33 беш соғин сиғир бор. План бўйича ҳар бир сиғирдан 4 минг 900 килограмдан сўт соғиб олишнинг керак. Лекин бу йил кўнанинг 500 кг. килограммга етказишга аҳд қилдим. Яқинда эса беш ошлик тошпригнинг барвақт бақаранимга ҳақида рапорт бердим. Бутунитфисго XIX партия конференциясига қадар икки квартал планини ўриналиш — бирдан-бир эзгу тилагим.

Биринчида қоравордларнинг гузумли меҳнат қилишлари учун зарур шарт-шароитлар бор. Дам олиш уйи-миш шинам. Ошхона, буфет мунтаза ишлаб турибди.

1988 йил учун ҳужумлигимиз га етти тонна цемент, 96 да на шифер, 10 кубометр ёғоч ажратилган, ҳелос.

Биз, қоравордлар мамлакат Озвн-оқат программасининг бақарилишига қўшган ҳиссага қўнанимизнинг иш ҳақида кўпроқ ўйлаш мисл керак. Айни пайтда муаммоларнинг яқобий ҳал этилишини ҳам назорат қилишимиз лозим. Шу ёнда республика ва область агро-саноат комитетлари бу бо-рада бизга кўмак бериш-ли шарт деб ўйлайман. Аҳи ҳалқимиз — «Ҳар икки кў-дан» сўзига айтмаганми.

Н. ДВРЧЕНКО

Тошкент область, Чинорайондаги насқилиқ совхоз-техникуми сўт с-ғувчиси.

